



13 maja kościół pw. Zwiastowania NMP w Grodnie (Pobrygidzki) został swojego rodzaju małą Fatimą. Od terenów, które Matka Boża obrała za miejsce swoich objawień dla trojga dzieci – Franciszka, Hiacynty i Łucji - dzielą wiernych czas i odległość geograficzna. Jednak tego wieczoru każdy mógł się przenieść chociażby duchowo na miejsce największego maryjnego objawienia XX stulecia. Ten dzień wierni parafii grodzieńskich, licznie zgromadzeni na nabożeństwie Fatimskim w kościele, w którym od prawie 20 lat rozwija się kult Królowej z Fatimy, przeżywali nadzwyczaj wzruszająco. Wieczorem oprócz tradycyjnych nabożeństw każdego 13. dnia miesiąca – całodzienniej adoracji eucharystycznej, odmawiania Różańca z intencjami, nabożeństwa fatimskiego - wszyscy stali się również świadkami nałożenia korony na figurkę Matki Bożej Fatimskiej. †



Czczyciele Matki Bożej zaczęli gromadzić się w kościele od 17.00 w oczekiwaniu na wydarzenie, do którego przygotowywali się przez ostatnie trzy miesiące. Czynili to przede wszystkim przez udział w nabożeństwie fatimskim każdego 13. dnia miesiąca oraz obchody 1. soboty miesiąca, które polegają na przystąpieniu do Komunii św. i odmówieniu części różańca z rozważaniami fatimskimi. Mieli także możliwość lepiej dowiedzieć się, czym jest ofiarowany Matce Bożej znak korony i jak najowocniej odpowiedzieć na wezwanie orędzia Maryi z Fatimy. Pokuta, wynagrodzenie, odmawianie różańca, ofiarowanie się Niepokalanemu Sercu - to tylko nieliczne istotne strony zachęty Maryi, skierowane przez trojga pastuszków do całej ludzkości a ponownie przypomniane wiernym podczas przygotowywania się do uroczystości nałożenia korony. Na dowód szczególnej roli Matki Bożej były spisywane świadectwa wiernych o

otrzymanych łaskach.



Za opatrnościowe wydarzenie dzięki wstawiennictwu Matki Bożej uchodzi samo odzyskanie kościoła, w którym przez 40 lat mieścił się magazyn szpitalu psychoneurologicznego. Do tej pory grodzieńskie pamiętają wydarzenia z 1990 roku. Wtedy to przed zamkniętymi drzwiami kościoła pw. Zwiastowania NMP, zdewastowanego w latach ateizmu, ks. Aleksander Szemet razem z grodzieńską młodzieżą modlił się na przywiezionym z Fatimy różańcu. Po kilku dniach wytrwałej modlitwy podczas peregrynacji w Grodnie Fatimskiego Różańca oraz stałych dyżurach w korytarzach Obwodowego Komitetu Wykonawczego w urzędach zapadła decyzja o przekazaniu kościoła prawowitym właścicielom. Wówczas wielu uwierzyło i teraz wierzy, że u Pana Boga nie ma rzeczy przypadkowych, jak nie było przypadkiem to, że właśnie w dniu wspomnienia Matki Bożej z Fatimy, 13 maja 1981 r., został cudownie ocalony od kuli zamachowca papież, bł. Jan Paweł II. Również w grodzieńskiej świątyni po zawierzeniu się Maryi zaczęły się dziać wielkie rzeczy: gwałtowna zmiana decyzji władz o rozmieszczeniu tu filharmonii, szybka odbudowa po przerażającym zniszczeniu, intensywne odrodzenie życia religijnego, współczesny kult Maryi Fatimskiej i rozważanie Jej orędzia przez każdego chrześcijanina.

Kult Matki Bożej Fatimskiej przez 94 lata zyskał swe bogate teologiczne i historyczne uzasadnienie. Dowodem na to, że orędzie Matki Bożej z Fatimy należy do jednych z najważniejszych we współczesnych czasach, były aprobaty objawień Fatimskich przez papieży Piusa XII i Jana XXIII, beatyfikacja pastuszków Franciszka i Hiacynty, upadek totalitarnych systemów ateistycznych oraz rozszerzenie czci Matki Bożej Fatimskiej i Jej Niepokalanego Serca w całym świecie. Obecnie kult Matki Bożej Fatimskiej jest znany w całym Kościele. Wraz z upadkiem Związku Radzieckiego orędzie z Fatimy przyszło i na ziemię grodzieńską. Teraz w licznych kościołach diecezji można zobaczyć figurę Matki Bożej Fatimskiej, a 13. dnia każdego miesiąca wziąć udział w nabożeństwach fatimskich, rozważając po kolei objawienia Matki Bożej dzieciom w okresie 13 maja - 13 października 1917 r.

Maryjo, Królowo z Fatimy, módl się za nami

Wpisany przez кс. Антоні Грэмза
27.05.2011 03:00

